

390. Várj, ember szíve, készen

Vad Péter Zsigmond

1.Várj, em-ber szí-ve, ké-szen, mert jő a Hős, az Úr, Ki üd - vös-sé-ged lé - szen, szent győz-tes har - co sul,
2.Jól ké-szít-sé-tek út - ját! A Vendég már kö - zel! Mi né - ki gyűfölt, u - tált, azt mind ves-sé - tek el!
3.Az Úr e - lé ha tá - rod a szív a - lá - za - tát, Őt nem hi - á - ba vá - rod: be - tér hozzád, meg - áld.

10

Fényt, él - tet hoz - va jő, Meg - tört az ő - si á - tok: Kit vágyakoz - va vár - tok, be - tér hoz - zá - tok Ó.
A völgyből domb le - gyen, Hegy - csúcs a mélybe száll - jon, Hogy út - ja ké - szen áll - jon, ha Krisz - tus meg - je - len.
A tes - ti góg: ha - lál! De bú - nő - det ha bá - nod, Szent - lel - ke bő - ven á - rad, s a szív üd - vöt ta - lál.

4. Ó, Jézusom, szegényed kér, vár, epedve hív: Te készítsd el: tenéked lesz otthonod e szív.
Jer hű szívembe hát! Habár szegény e szállás, De mindörökre hálás, úgy áldja Krisztusát.